9. Transformace náhodné

veličiny

9.1. Definice: Transformovaná náhodná veličina. Je-li X náhodná veličina a h je reálná funkce taková, že její definiční obor obsahuje obor hodnot náhodné veličiny X, pak náhodnou veličinu Y, která je definována vztahem

$$(\clubsuit) X = x \Rightarrow Y = h(x)$$

nazýváme transformovanou náhodnou veličinou a označujeme ji symbolem

$$(\clubsuit\clubsuit) Y = h(X).$$

9.2. Věta: Transformace diskrétního rozdělení. Nechť má náhodná veličina X diskrétní rozdělení s pravděpodobnostní funkcí p, p(x) = P(X = x), potom má transformovaná náhodná veličina Y = h(X) také diskrétní rozdělení a pro její distribuční funkci p^* platí:

$$p^*(y) = \sum_{x \in h^{-1}(y)} p(x), \quad y \in \mathbf{R}.$$

 $D\mathring{u}kaz$: První část tvrzení je zřejmá. Jestliže náhodná veličina X nabývá diskrétních hodnot z množiny $\{x_i\}$, pak hodnoty náhodné veličiny Y jsou z množiny $\{h(x_i)\}$. Pro pravděpodobnostní funkci p^* náhodné veličiny Y pak platí:

$$p^*(y) = P(Y = y) = P(h(X) = y) = P(X \in h^{-1}(y)) = \sum_{x \in h^{-1}(y)} p(x), \quad y \in \mathbf{R}.$$

Příklad: Nechť je rozdělení náhodné veličiny X dáno tabulkou Tab. 9.1. Utvořme tabulku pro rozdělení náhodné veličiny $Y = X^2 - 1$.

x	-2	-1	0	1	2
p(x)	0,1	0,25	0,15	0,3	0,2

y	3	0	-1	0	3
x	-2	-1	0	1	2
p(x)	0,1	0,25	0,15	0,3	0,2

Tab. 9.1. Tab. 9.2.

Přidáme k tabulce řádek funkčních hodnot proměnné x po transformaci $y=x^2-1$. Dostaneme rozšířenou tabulku Tab. 9.2.

Z tabulky vidíme, že náhodná veličina Y nabývá hodnot -1, 0 a 3. Je pak:

$$p^*(-1) = P(Y = -1) = P(X^2 - 1 = -1) = P(X = 0) = p(0) = 0, 15;$$

$$p^*(0) = P(Y = 0) = P(X^2 = 1) = P(X = -1 \cup X = 1) = p(-1) + p(1) = 0, 55;$$

$$p^*(3) = P(Y = 3) = P(X^2 = 4) = P(X = -2 \cup X = 2) = p(-2) + p(2) = 0, 3.$$

Pravděpodobnostní funkce p^* náhodné veličiny Y je uvedena v tabulce Tab. 9.3.

y	-1	0	3
$p^*(y)$	0,15	0,55	0,3

Tab. 9.3.

9.3. Algoritmus pro transformovanou distribuční funkci. Nechť má náhodná veličina X distribuční funkci F, případně hustotu f, f(x) = F'(x). Označme si G distribuční funkci, případně g, g(y) = G'(y) hustotu transformované náhodnou veličiny Y = h(x). Potom podle definice distribuční funkce je:

$$G(y) = P(Y \le y) = P(h(X) \le y) = P(X \in h^{-1}(-\infty, y)), y \in \mathbf{R},$$

kde symbolem $h^{-1}(-\infty, y\rangle)$ označujeme vzor množiny $(-\infty, y\rangle$, tedy množinu všech x, pro které je $h(x) \leq y$. Tato množina je intervalem, nebo sjednocením intervalů a odpovídající pravděpodobnost zjistíme pomocí původní distribuční funkce či hustoty.

9.4. Příklad: Lineární transformaci $Y = \alpha X + \beta$ jsme uvedli v kapitole 8 pro normální rozdělení. Zopakujme si uvedený výpočet.

V souladu s uvedeným označením je

$$G(y) = P(Y \le y) = P(\alpha X + \beta \le y) = P(\alpha X \le y - \beta) =$$

$$= \left\langle P(X \le \frac{y - \beta}{\alpha}) = F(\frac{y - \beta}{\alpha}) & \alpha > 0 \\ P(X \ge \frac{y - \beta}{\alpha}) = 1 - F(\frac{y - \beta}{\alpha}), & \alpha < 0. \right.$$

Potom pro hustotu g rozdělení náhodné veličiny Y dostaneme

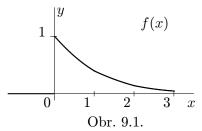
$$g(y) = G'(y) = \left\langle \begin{array}{c} \frac{\mathrm{d}}{\mathrm{d}y} \left(F(\frac{y-\beta}{\alpha}) \right) = \frac{1}{\alpha} f(\frac{y-\beta}{\alpha}) \\ \frac{\mathrm{d}}{\mathrm{d}y} \left(1 - F(\frac{y-\beta}{\alpha}) \right) = \frac{-1}{\alpha} f(\frac{y-\beta}{\alpha}) \end{array} \right\rangle = \frac{1}{|\alpha|} f\left(\frac{y-\beta}{\alpha} \right).$$

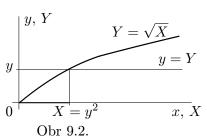
9.5. Příklad: Nechť má náhodná veličina X exponenciální rozdělení Exp(0;1) s hustotou, která je určena vztahy:

$$f(x) = \left(\begin{array}{ll} 0, & x < 0, \\ \mathrm{e}^{-x}, & x \ge 0. \end{array} \right)$$

Určete hustotu rozdělení pravděpodobnosti náhodné veličiny $Y = \sqrt{X}$.

 $\check{R}e\check{s}eni$: Znázorníme si na obrázku Obr. 9.1. průběh hustoty f a na obrázku Obr. 9.2. vyznačíme průběh trasformující funkce $y=\sqrt{x},\ x\in\langle0,\infty\rangle$.





Z obrázku 9.1 vyplývá, že náhodná veličina X nabývá hodnot z intervalu $(0,\infty)$, neboť zde je hustota f kladná. Z obrázku 9.2 vyplývá, že funkce $y=\sqrt{x}$ zobrazuje tento interval na interval $(0,\infty)$. To znamená, že náhodná veličina nabývá pouze hodnot z tohoto intervalu a tudíž jsou její distribuční funkce G a hustota g rovny nule pro g 0. Pro hodnoty g 2 vypočteme hodnotu distribuční funkce g výše popsaným algoritmem. Je

$$G(y) = P(Y \le y) = P(\sqrt{X} \le y) = P(0 \le X \le y^2) = F(y^2) - F(0) = F(y^2), \quad y \in (0, \infty).$$

41

Odtud dostaneme, že pro hustotu g platí vyjádření:

$$g(y) = G'(y) = \frac{\mathrm{d}}{\mathrm{d}y} \left(F(y^2) \right) = 2y f(y^2) = 2y \mathrm{e}^{-y^2}, \quad y \in (0, \infty).$$

Snadno vypočteme i hodnotu distribuční funkce F náhodné veličiny X. Je

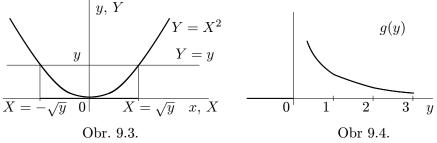
$$F(x) = \begin{cases} 0, & x \le 0, \\ 1 - e^{-x}, & x \ge 0. \end{cases}$$

Odtud plyne, že

$$G(y) = \begin{cases} 0, & y \le 0, \\ 1 - e^{-y^2}, & y \ge 0. \end{cases}$$

9.6. Příklad: Jestliže má náhodná veličina X normální rozdělení N(0;1), určete hustotu a distribuční funkci transformované náhodné veličiny $Y = X^2$.

 $\check{R}e\check{s}en\acute{i}$: V souladu se značením v kapitole 8 označíme Φ distribuční funkci a φ hustou náhodné veličiny X. Z průběhu funkce φ na obrázku Obr. 8.1 vyplývá, že náhodná veličina X nabývá všech reálných hodnot. Znázorníme si na obrázku 9.3 průběh trasformující funkce $Y=X^2$.



Protože funkce $y=x^2$ nabývá všech nezáporných hodnot, bude náhodná veličina Y nabývat také nezáporných hodnot. Jsou tedy její distribuční funkce G a hustota g rovny nule pro zápornou hodnotu argumentu. Pro y>0 pak dostaneme:

$$G(y) = P(Y \le y) = P(X^2 \le y) = P(-\sqrt{y} \le X \le \sqrt{y}) = \Phi(\sqrt{y}) - \Phi(-\sqrt{y}) = 2\Phi(\sqrt{y}) - 1,$$

když použijeme vztahu $\Phi(-x) = 1 - \Phi(x)$ z kapitoly 8. Potom pro hustotu g náhodné veličiny Y odtud dostaneme:

$$g(y) = G'(y) = \frac{\mathrm{d}}{\mathrm{d}y} (2\Phi(\sqrt{y}) - 1) = \frac{1}{\sqrt{y}} \varphi(\sqrt{y}) = \frac{1}{\sqrt{2\pi y}} \mathrm{e}^{-\frac{y}{2}}, \quad y \in (0, \infty),$$

jestliže použijeme skutečnosti z kapitoly 8, $\varphi(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \mathrm{e}^{-\frac{x^2}{2}}, \ x \in \mathbf{R}$. Toto rozdělení nazýváme rozdělení $\chi^2(1)$ o jednom stupni volnosti. Čteme chí-kvadrát a rozdělení tohoto typu patří k nejpoužívanějším v matematické statistice. Průběh hustoty je znázorněn na obrázku 9.4.

9.7. Příklad: Nechť má náhodná veličina X rovnoměrné rozdělení v intervalu (0,1). Určete rozdělení náhodné veličiny $Y=-\ln X$.

 $\check{R}e\check{s}en\acute{i}$: Náhodná veličina X nabývá hodnot z intervalu (0,1) a transformující funkce $y=-\ln x$ nabývá v tomto intervalu všech kladných hodnot. Náhodná veličina Y nabývá tudíž kladných hodnot a jsou tedy její distribuční funkce G a hustota g rovny nule pro

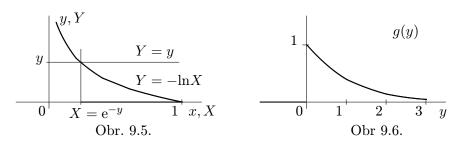
záporné hodnoty argumentu. Situaci si znázorníme na obrázku Obr. 9.5. Hodnoty distribuční funkce pro kladný argument vypočteme popsaným způsobem. Je pak

$$G(y) = P(Y \le y) = P(-\ln X \le y) = P(\ln X \ge -y) = P(X \ge e^{-y}) = 1 - F(e^{-y}) = 1 - e^{-y}$$

když použijeme výsledků o rovnoměrném rozdělení z odstavce 5.9. Hustotu q získáme přímo derivováním nebo ze vztahu

$$g(y) = G'(y) = \frac{\mathrm{d}}{\mathrm{d}y} (1 - F(e^{-y})) = f(e^{-y}) = e^{-y}, \quad y > 0.$$

Opět použijeme vyjádření pro hustotu rovnoměrného rozdělení z odstavce 5.9. Průběh hustoty g je znázorněn na obrázku Obr. 9.6.



- 9.8. Příklad: Náhodná veličina X má exponenciální rozdělení $\operatorname{Exp}(0;1)$ a náhodná veličina $Y = min\{X, 2\}.$
 - a) Určete rozdělení náhodné veličiny Y (její distribuční funkci).
 - b) Vypočtěte střední hodnotu E(Y), rozptyl D(Y) a směrodatnou odchylku $\sigma(Y)$.

Rešení: Náhodná veličina nabývá kladných hodnot. Její hustota rozdělení pravděpodobnosti f je rovna

$$f(x) = \begin{cases} 0, & x \in (-\infty, 0), \\ e^{-x}, & x \in (0, \infty). \end{cases}$$

Distribuční funkciFurčíme ze vzorce $F(x) = \int_{-\infty}^x \, f(t) \, \mathrm{d}t, \ x \in \textbf{\textit{R}}.$ Je pak

pro $x \le 0$: F(x) = 0;

pro
$$x > 0$$
: $F(x) = F(0) + \int_0^x e^{-t} dt = 0 + \left[-e^{-t} \right]_0^x = 1 - e^{-x}$. Tedy

$$F(x) = \begin{cases} 0, & x \in (-\infty, 0), \\ 1 - e^{-x}, & x \in (0, \infty). \end{cases}$$

Náhodná veličina Y nabývá hodnot z intervalu (0,2). Pro její distribuční funkci G platí:

$$y \in (-\infty, 0)$$
: $G(y) = P(Y \le y) = P(\min\{X; 2\} \le y) = P(X \le y) = 0;$

$$y \in (0,2):$$
 $G(y) = P(Y \le y) = P(\min\{X;2\} \le y) = P(X \le y) = F(y) = 1 - e^{-y};$

 $y\in \langle 2,\infty\rangle: \quad P(Y\leq y)=P(\min\{X;2\}\leq y)=1.$ Náhodná veličina Ymá smíšené rozdělení a $P(Y=2)=P(X\geq 2)=1-F(2)=1$ $= 1 - (1 - e^{-2}) = e^{-2} = 0,13533.$

Střední hodnotu Y vypočteme takto:

Stredni hodnotu Y vypocteme takto:
$$E(Y) = \int_{-\infty}^{\infty} min\{x; 2\} f(x) dx = \int_{0}^{2} x e^{-x} dx + 2. \int_{2}^{\infty} e^{-x} dx = \left[e^{-x} (-x - 1) \right]_{0}^{2} + 2.(1 - F(2)) = -3e^{-2} + 1 + 2e^{-2} = 1 - e^{-2} = 0,86466.$$

K výpočtu rozptylu použijeme vzorce $D(X) = E(X^2) - (E(X))^2$. Je

$$E(Y^2) = \int_{-\infty}^{\infty} (min\{x; 2\})^2 f(x) dx =$$

$$\int_0^2 x^2 e^{-x} dx + 4 \cdot P(X \ge 2) = \left[e^{-x} (-x^2 - 2x - 2) \right]_0^2 + 4 \cdot (1 - F(2)) = -10e^{-2} + 2 + 4e - 2 = 2 - 6e^{-2} = 1,187988.$$

Potom ie

$$D(Y) = E(Y^2) - E(Y)^2 = 2 - 6e^{-2} - (1 - e^{-2})^2 = 2 - 6e^{-2} - 1 + 2e^{-2} + e^{-4} = 1 - 4e^{-2} + e^{-4} = 0.47697.$$

Pro směrodatnou odchylku dostaneme $\sigma(Y) = \sqrt{D(Y)} = 0,69063.$

9.9. Definice: Charakteristická funkce Je-li X náhodná veličina, pak funkci ψ_X reálné proměnné t, která je definována vztahem

$$\psi_X(t) = E(e^{jtX}), \quad t \in \mathbf{R},$$

nazýváme charakteristickou funkcí náhodné veličiny X.

- **9.10. Věta: Výpočet charakteristické funkce.** Charakteristickou funkci náhodné veličiny vypočteme pomocí vzorce, který závisí na typu rozdělení .
- 1. Náhodná veličina X má diskrétní rozdělení s pravděpodobnostní funkcí p(x), pak je její charakteristická funkce rovna

$$\psi_X(t) = \sum_{x \in \mathbf{R}} e^{jtx} p(x), \quad t \in \mathbf{R}.$$

2. Náhodná veličina X má spojité rozdělení s hustotu f(x), pak je její charakteristická funkce rovna

$$\psi_X(t) = \int_{-\infty}^{\infty} f(x) e^{jtx} dx, \quad t \in \mathbf{R}.$$

3. Náhodná veličina X má smíšené rozdělení s distribuční funkcí F(x), pak je její charakteristická funkce rovna

$$\psi_X(t) = \sum_{x \in \mathbf{R}} [F(x) - F(x-)] e^{jtx} + \int_{-\infty}^{\infty} F'(x) e^{jtx} dx, \quad t \in \mathbf{R}.$$

9.11. Příklad: Náhodná veličina X má diskrétní rozdělení (alternativní), kdy $p(0) = P(X = 0) = 1 - p, \ p(1) = P(X = 1) = p, \ 0$

Řešení: Podle vzorce v 1 z odstavce 9.10. je

$$\psi_X(t) = p(0)e^{it.0} + p(1)e^{it.1} = 1 - p + pe^{it}, \ t \in \mathbf{R}.$$

9.12. Příklad: Náhodná veličina X má spojité rovnoměrné rozdělení v intervalu (0,1).

 $\check{R}e\check{s}en\acute{i}$: Hustota f náhodné veličiny X je rovna jedné v intervalu (0,1) a jinde je nulová. Potom podle vzorce v 2 z odstavce 9.10 je

$$\psi_X(t) = \int_0^1 e^{\mathrm{j}tx} \, \mathrm{d}x = \left[\frac{\mathrm{e}^{\mathrm{j}tx}}{\mathrm{j}t} \right]_0^1 = \frac{\mathrm{j}(1 - \mathrm{e}^{\mathrm{j}t})}{t}, \quad t \in \mathbf{R}, \ t \neq 0.$$

9.13. Příklad: Náhodná veličina X má exponenciální rozdělení $Exp(0;\delta)$.

Řešení: Náhodná veličina má kladnou hustotu $f(x) = \frac{1}{\delta} e^{-\frac{x}{\delta}}$ pro x > 0. Podle vzorce 2 z věty 9.10 je charakteristická funkce rovna

$$\psi_X(t) = \frac{1}{\delta} \int_0^\infty e^{jtx} e^{-\frac{x}{\delta}} dx = \frac{1}{\delta} \int_0^\infty e^{x(jt - \frac{1}{\delta})} dx =$$
$$= \frac{1}{\delta(jt - \frac{1}{\delta})} \left[e^{x(jt - \frac{1}{\delta})} \right]_0^\infty = \frac{1}{1 - j\delta t}.$$

- 9.14. Věta: Vlastnosti charakteristické funkce. Pro charakteristickou funkci náhodné veličiny X platí:
 - 1. Je $\psi_X(0) = 1$, $|\psi_X(t)| \le 1$, $t \in \mathbf{R}$.
 - 2. Funkce ψ_X je spojitá v \boldsymbol{R} .
 - 3. Funkce ψ_X má tolik derivací v nule, kolik má náhodná veličina momentů a je

$$\psi_X^{(k)}(0) = j^k E(X^k), \quad k = 0, 1, 2, \dots$$

4. Pro čísla α , β je

$$\psi_{\alpha X + \beta}(t) = e^{jt\beta} \psi_X(\alpha t), \quad t \in \mathbf{R}.$$

5. Jsou-li náhodné veličiny X a Y nezávislé, pak je

$$\psi_{X+Y}(t) = \psi_X(t).\psi_Y(t), \quad t \in \mathbf{R}.$$

Důkaz: Tvrzení 1 snadno vyplývá ze vzorců 1-3 z odstavce 9.10. Tvrzení 2 nebudeme odvozovat, jeho důkaz není obtížný, je pouze pracný.

Ke tvrzení 3 uvedeme jako příklad formální odvození vztahu pro spojité rozdělení. Je

$$\psi_X'(t) = \frac{\mathrm{d}}{\mathrm{d}t} \int_{-\infty}^{\infty} f(x) \mathrm{e}^{\mathrm{j}tx} \, \mathrm{d}x = \int_{-\infty}^{\infty} f(x) \mathrm{j}x \mathrm{e}^{\mathrm{j}tx} \, \mathrm{d}x$$

a odtud po dosazení dostaneme

$$\psi_X'(0) = \mathrm{j} \int_{-\infty}^{\infty} x f(x) \, \mathrm{d}x = \mathrm{j} E(X).$$

Vzorec pro další momenty dostaneme opětovným derivováním. Poměrně snadno ověříme možnost záměny derivování a integrace.

Tvrzení 4 snadno odvodíme z vlastností střední hodnoty. Je totiž

$$\psi_{\alpha X + \beta}(t) = E(e^{jt(\alpha X + \beta)}) = E(e^{jt\beta} \cdot e^{j(\alpha t)X}) = e^{jt\beta}\psi_X(\alpha t).$$

Tvrzení 5 vyplývá z vlastnosti pro střední hodnotu součinu nezávislých veličin. Je

$$\psi_{X+Y}(t) = E(\mathrm{e}^{\mathrm{j}t(X+Y)}) = E(\mathrm{e}^{\mathrm{j}tX} \cdot \mathrm{e}^{\mathrm{j}tY}) = E(\mathrm{e}^{\mathrm{j}tX})E(\mathrm{e}^{\mathrm{j}tY}) = \psi_X(t)\psi_Y(t).$$

9.15. Příklad: Náhodné veličiny X_i , $1 \le i \le n$, jsou nezávislé a mají exponenciální rozdělení $Exp(0;\delta)$. Určete charakteristickou funkci náhodné veličiny $T = \frac{2n\overline{X}}{\delta}$.

 $\check{R}e\check{s}eni$: Podle příkladu 9.13. má každá z náhodných veličin X_i charakteristickou funkci $\psi(t)=\frac{1}{1-\mathrm{j}\delta t}$. Potom podle tvrzení 5 z věty 9.14 má jejich součet $\widetilde{X}=\sum\limits_{i=1}^n X_i$ charakteristickou funkci

$$\psi_{\widetilde{X}} = \frac{1}{(1 - \mathrm{j}\delta t)^n}.$$

Potom podle tvrzení 4 z věty 9.14, kde volíme $\alpha=\frac{2}{\delta},\ \beta=0$ je

$$\psi_T(t) = \psi_{\widetilde{X}}(\frac{2}{\delta}t) = \frac{1}{(1-2\mathrm{j}t)^n}.$$

Poznámka: Charakteristická funkce ψ_T je charakteristickou funkcí náhodné veličiny, která má rozdělení $\chi^2(2n)$. Této skutečnosti se využívá při odhadech parametrů exponenciálního rozdělení.